

[Hanne Severinsen]

Jeg vil også understrege, som også miljøministeren har sagt, at det er det lange, seje træk. Og det er vigtigt, at vi spiller en rolle på den internationale arena. Vi skal ikke komme og sige – som fru Margrete Auken havde en tendens til – at det hele er noget, man kan føle afmagt over. Tværtimod skal vi sige, at vi for at løse de her problemer skal have en bæredygtig vækst. Og det er ikke nødvendigvis det samme som det, man i dag kalder vækst.

Men det er dog vigtigt at understrege, at vi skal have en vækst. Vi hjælper ikke ulandene ved at sætte os ned og sige: Det er i øvrigt så håbløst alt sammen, så nu må vi hellere gå tilbage til de gode, gamle dage. Tværtimod, vi skal forske, og vi skal udvikle, og vi skal finde nye retninger, og vi skal overføre teknologi til ulandene. Vi skal stille krav til ulandene om, hvordan de udvikler sig, så de ikke laver de samme fejltagelser, som vi har gjort.

Der er nok at tage fat på, og det her skulle jo gerne være en debat om, hvad vi skal gøre på internationalt plan. Så kan vi jo altid vende tilbage til vore handlingsplaner på de forskellige områder. Men jeg synes nu ikke, at det er så dårligt endda.

Dog vil jeg sige til formanden – som nu altså ikke er den samme – at jeg forstår udmærket, hvad vores formand sagde, når det gælder dagsordenens længde. Jeg tror, at vi alle sammen er klar over, at vi en anden gang måske nok skal prøve at begrænse os lidt og holde os til principperne.

Knud Lind (FP):

Indledningen til denne genvalgsdebat fra SF lyder:

»Hvilke foranstaltninger påtænker regeringen at iværksætte for at leve op til IPCC's rapport om klimaforandringer?«

Ja, sådan spørger fru Margrete Auken. Og man må jo egentlig talt sige, at det minder lidt om Spørgejorgen: Hvorfor dit og hvorfor dat? Et svar på et af fru Margrete Aukens tusindtalige spørgsmål forudsætter, at man har haft mulighed for at læse rapporten. Men den 22. oktober 1990 kl. 16.45, dvs. i går, var Folketingets bibliotek endnu ikke klar over, hvad IPCC stod for. Og selv om man har haft 20 dage fra anmeldelsen og så til i dag, kan man også have sine vanskeligheder ved at sætte sig ind i det.

IPCC siger én eneste ting helt klart: I spørgsmålet om årsagerne til eventuelt kommende klimaforandringer hersker der uendelig stor usikkerhed. Jeg vil gerne citere fra IPCC's rapport, side 5 og 6, vedrørende denne usikkerhed. Man starter på side 5 nederst med at skrive:

»Der er mange usikkerheder i vore forudsigelser, navnlig med hensyn til tidsfølge, størrelsesorden og regional fordeling af klimaforandringerne, især nedbørsændringer.«

Det er nogle af de usikkerheder, man arbejder med. Når man taler om klimaforandringer og usikkerheden om den varmepåvirkning, der kommer, vil jeg godt henvise til, at hvert år udgiver Danmarks Meteorologiske Institut en statistik over klimaet, og den viser, at temperaturen i hvert fald de sidste 10 år ikke har været stigende, den har været faldende. Så skulle man gå ud fra det, ja, så er jeg ikke sikker på, at denne debat kunne bære.

Hvis miljøministeren skulle leve op til SF's mange spørgsmål, ja, så skulle miljøministeren f.eks. straks udstede – ikke et stråforkortningsmiddelforbud, men et forbud mod f.eks. vulkanudbrud, for ét stort vulkanudbrud kan ødelægge mere, end vi mennesker kan frembringe i mange, mange år. Miljøministeren skulle så også udstede specielle bekendtgørelser vedrørende havstrømmenes forløb.

I Ingeniøren nr. 36 af 7. september 1990, side 28, skriver man bl.a. om kuldioxid i atmosfæren, at det svinger med El Niño-år. Man skriver:

»I El Niño-år er overfladevandet relativt varmt. Derved forhindres opstigning af vand fra dybhavet, der er rigt på næringsstoffer og kuldioxid. Normalt sker der derfor en kraftig afgasning af kuldioxid i denne region. I El Niño-år stopper denne opstigning af dybhavsvand. Men da der heller ikke kommer næringsstoffer i overfladevandet, stopper den biologiske aktivitet også. Det medfører bl.a., at havet optager kuldioxid fra atmosfæren.«

Det viser lidt om, at alle disse problemer herinde, som opstår i disse tidsfordrivesdebatter, klares altså ikke herinde alligevel. Der er altså nogle helt naturlige forklaringer, som man ser fuldstændig bort fra både hos Socialdemokratiet og hos SF.

Der er også det, der hedder et kæmpe usikkerhedsmoment, også for forskerne. Selv i den rapport, der er her, konstaterer man det nagel-